

IVN Jongeren struinen door de heidse peel.

Op zondag 20 maart gingen wij struinen door de heidse peel. Of was het door het heidse veen, droog was het er in ieder geval niet, iedereen had wel een of twee natte voeten.

Bij het eerste ven was het al raak kikker dril en wel van de [bruine kikker of Rana temporalis](#) na enige aarzeling durfde ieder de kikker dril in de hand te nemen, wat een hele beleving was.

De bruine kikker komt voor in tal van watertypen, mits deze zonbeschenen, ondiepe oeverzones bevatten. Deze oeverzones zijn belangrijk voor de voortplanting. De bruine kikker kan worden aangetroffen tot in stedelijke gebieden en behoort tot de meest algemeen voorkomende amfibieënsoorten in Nederland. Na de gewone pad is het de meest aangetroffen soort bij overzetacties! Voor een goed landbiotoop is de aanwezigheid van bosjes en ruigten in een kleinschalig landschap van groot belang. De eiklumpen worden in maart afgezet, vaak met enkele tientallen klumpen tegelijk op slechts enkele vierkante meters. De mannetjes van de bruine kikkers maken daarbij een zacht, brommend geluid. Na de voortplanting gaan de volwassen dieren al weer snel het land op. Bruine kikkers overwinteren zowel op het land als in het water.

Kenmerken van de bruine kikker:

- metatarsusknobbel zacht en klein (zit op de hiel)
- snuit relatief hoog en rond
- zwart of donker "masker" achter het oog (over het trommelvlies)
- zelden een lichte lengtestreep midden over de rug
- kleur zeer variabel maar nooit echt fel groene tinten
- tot 9 cm

Verder op in het gebied passeerde we kleine turf putten en vennetjes, waar een oversteek gemaakt moest worden, van wat taken en knuppels werd een brug gemaakt en dat werd lachen. Theo stapte mis en stond met een been tot aan zijn knie in het water, maar een spreek woord zegt wie het laatst lacht- lacht het hardst. Waarnemingen van deze dag waren veel posthoornslakken, poelslakken, ree, buizerd, tjiftjaf, heikikker, verschillende soorten mezen. Ook hebben we aan een Gaggelstruik kunnen ruiken. Bij een Berk met Tonderzwammen hebben we het verhaal gehoord hoe de Romeinen hiermee het vuur vervoerden. Op het eind van deze struintocht stond bijna iedereen met natte voeten, en gingen we met weer een ervaring rijker naar huis sommige zelf blootsvoets.

Theo – Sjoerd – Rien